

CHIERNIC

UN ESEMPLAR

PENTRU CAPITALA 50 BANI

Acăstă fără ese uă dată pe septembără :

DUMINECA

Abonamentele se încep numai cu Nr. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se fac în Pasagiu Român Nr. 9 și 11, prin districte pe la corespondență său prin postă, trămitând prețul.

Abonamentele neplătite și scisorile nefrancate se vor refuza.

Pentru abonamente, reclame și inserțiuni se va adresa la D. T. I. STOENESCU.

INTRUNIRE PUBLICA ELECTORALA

Adă Dumineca, 17 August curent, la 7 1/2 ore séra, în localul „ALEGETORU-LUI LIBER, „CASA MAZAR-PASA.

Alegătorii colegiului III de Ilfov sunt invitați la acăstă intrunire, unde este a se lua o decisiune privitorie la alegerea de la 21 curent.

SUMARIU

1. D'ale septembanei, de CESARIN.
2. Suveranul și poporul, Baladă după Telegraful.
3. Presuina
4. Vorbe, de TRONCANEL.
5. Varietăți, după Curierul de Iași și Perdaful.
6. Mare pripocșă la comuna București.
7. Corespondința provincială, de TECUGESCU.
8. Bibliografie.

D'ALE DILEI

L'Europe Orientale constată, și suratele selle de opoziție repetă în chorū, că causele pentru care de cât-va timpū Pressiunea boerescă din strada Pensionatului și a mai peptenat frusele, este că redactorul său, bimbașa Sawa de Coimescu, demnul nepotul alu baronului, s'ară fi astăndu în congediu la Sinaia.

Aci, în interesul diarelor de opoziție, trebuie uă rectificare.

Nu «în congediu», se află dusă la Sinaia redactorul Pressiuni boerescă, ci în missiune. D.D. din opoziție cari se mărginescă, se vede, numai la pagina intiu a Pressiuni, când ară intorice fără, s'ară convinge că, sub pseudonymul «Verax», bimbașa Sawa de Coimescu, törnă din muntele Sinai, cu aceeași abundință de pán' acum la adresa opoziției, mana grădiosităilor selle culise din grajdurile Campineanului, de unde și-a luată educația cu baronul impreună, revăduite, corectate și sporite acum în grajdurile Sinaiei, de unde se inspiră în... poeticile reverii...

După d. Verax, alias Sawa de Coimescu, precum Dumnezeu a făcut Cerul și Pământul, tot asemenea baronul celu micu din strada Pensionatului cu politica cea mare din grajdurile Campi-

neanu, a făcută România, Unirea României, instituțiunile României, legile României...

După d. Verax, alias bimbașa Sawa de Coimescu, precum prin mila și înțelepciunea lui Dumnezeu există Cerul și Pământul, tot asemenea prin mila și înțelepciunea miroitorului baron există România, Români, instituțiunile și legile lor...

Caci,

Déca baronul, care singură în România are biblica credință și prudință a grăuntelui de muștar, ară dice muntelui să se mute, muntele să ară muta...

Déca baronul ară mai dice să se prefacă România în pulbere, România să ară prefacă în pulbere ne mai all gându-se, rafal și pusderiile de Români, de instituțiunile Românilor, de legile Românilor, de averile Românilor...

* *

Și are óre-care dreptate d. Verax, alias bimbașa Sawa de Coimescu, marele redactor alu Pressiuni și nepotul alu baronului celu micu cu politica cea mare din strada Pensionatului, căci nu puçine a facută baronul în România...

Așa de exemplu :

Chiar d. Verax, și frațiorii d-lui Verax, și verișori d-lui Verax, și nepoții d-lui Verax, ale cui inventiuni, creaționi și... creature suntu ?

Cine trămis-a trei băeti, cam blegr ce e dreptu, în Italia, cari, fără a sci italienesc, se intorseră peste săse septembani în teră, doctori italiani în cîte bazaconi tôte : unul ca să devie și să parvie în cîteva luni suplininte, jude, președinte de tribunalu, și, în fine director la Senat și redactor universal; altul jude, președinte de tribunalu, apoi avocat public la Prahova și, în fine, în extrema mirare a Fefeleiului și a Europei, membru la uă curte de apel, cavaleru de sgarde muscăles ci, venerabilu... nevenerat de logie armoniose maconico-jidavo-geschäftare; celu d'ală treilea, gefreiterul disu Capu grosu, jude instructore și... dis-

tractore pentru liberarea de sub arestă a cetătenilor votator și pentru întemnițarea din libertate a dobitocelor de allegători; cine, în fine, pe unu alu patrulea nepotul: pe perifimul și profundul cugătator Nitză-Nitză alu mamei Nitzei, — din af căru creeri,

intr'uă bună dimineață, de sicur ya erupete Miner - va când se va găsi un Vulcan să-i dea cu tirnă - copul în capu, — redică și pe acesta la uă sinecură ad-hoc pentru stomachu numită inspectorio mareșală la prosti, déca nu Vasilie-celu-micu din strada Pensionatului cu politica cea mare din grajdurile Campineanului? déca nu d. baronu de Cioceșcu, acestu alter-ego alu Celui de sus spre peirea și urgisirea celoru de josu? !...

Si, să se noteze, că nici dobitocia constată, nici talharia probată, nu potu fi unu obstacol la parvenirea protegiaților.

Póte umbla bimbașa Sawa cu gura căscată, acesta nu'l impiedică d'a parveni și elu la rosulă unei sinecure grăscean și la titlul francesu : l'inspecteur maréchal des prostes et des photographes. Póte fi, în fine, Stefaniță Manoliță-Șotmuliță, un alu duiolea Barbe bleu, cu noue-deci și nouă de fețe măncate fripte; póte purta apoi, de când cu procesele Statului, mai multe aureole ca răposatul intru fețicire Radu-Anghelu, nimicu nu se opune, — cându Vasilie-celu-micu cu politica cea mare parvine ad interim la justiția, — d'a i puhe cumpeña chiorei de Themise în mână la uă curte de apel...

Deci și prin urmare, mare, minunat și... parfumatu fiindu Vasilie-celu-micu cu politica cea mare, să nu se prea grăbesca domna opoziție a se pré incântă, că și-a peptenat Pressiunea frusele de la pagina intiea; intorcă opoziționea fără, pună apoi mână pe Sbieretul terrei, pe Haimanaoa Bucureștilor, și și va astupa nasul...

Ca și Mephistopheles care lăsă focu pe urmele lui, baronul nostru are darul d'a tră ni cu accidentul de gendarmi din pașii lui...

Feriti-vă a nu merge cu nasul destupat pe... urmele lui, nefind tocmai hygienicu...

* * *

Alt-fel, trebile și *treghile*, după ordinea bărbaților de ordine, mergă în cea mai mare ordine; contribuții și taxe se crează și se percepă după pofta animelor; căldarea și făcălețul de mămăligă alături văduvei se pune la sultan-mezat ca și chestiunea căilor inferate Crawley; libertatea presei este respectată întrucât redactorii cu nasuri mari, ca al *Poporului*, nu voră *mirosi* binefacerile unor instituții înființate său proiectate, era Convențiunea magaro-română, uă dată ce vomă avea fericirea să o vedem sancționată și promulgată, putem afirma că *Moise Celu-de-sus* va trămitte în adevăr *mana* sa peste poporul lui Israel...

Și acăsta va fi *mana cea mare* și pentru Români cari, ca cănele din fabulă, nemulțumiți pe mica bucătică din mână, o aruncă în gîrlă pentruă bucată de umbără... **Cesarin.**

SUVERANULU ȘI POPORULU.

(BALADĂ)

I

E serbare strălucită
Colo 'n sală la palatul,
Totă curtea' fericită
Prin ospătul ce s'a datu.
Suveranul banchetăză
Cu ministrii săi cei mari,
Cântă, jocă și cinéză
Ascultându pe lăutari.

E lumină 'ncântătoare,
Lampe multe strălucescu,
Dômne mîndre, zimbitore,
Cu junii falnici dăntuescă.
Suveranul cu mîndrie
Ii privesce mulțumită,
Si 'ncârcat de veselie
Se desmiardă fericită.

Toți boerii cu 'ngânfare
Iși arată luxul loru,
Si se plimbă 'n sala mare
Privindu josu către poporū.
Suveranul se resfață
In brilate înnotându,
Si c'o majestosă față
Stă pe tronu-i surîdându.

Principesele cu fală
In gătela loru s'e 'ntrecă,
Ca se danțe daă năvală,
Salută, rîdă, glumescu, petrecă.
Suveranul le privesce,
Ia la balu parte și elu;
Dulci cuvinte le grăescă
Ca s'ațate alătioru zelă.

Tot și tôte suntă la cină;
Eră unu sfetnicu prea fălosu
Se ridică și încină
Cu glasă tare și frumosu :
— «Să trăiesc mulți ani, stăpâne!
Totu ce vrei să dobîndescă,
Să ne dai slujbă și pâne,
Si ferice se domnescă!»

II

Făr' de veste se arată
Intr'un felu cam sgomotosu,
In mijlocul loru o fată
Din poporū, eu chipu frumosu:
— «Impărate, petrecă bine,
Beă, măncă și dăntuescă;
Ale tale lădi suntă pline,
Imperate chefuescă!

— Chefuescă! aşa copilă;
Dar respunde-aci, ce vrei?
Ce dreptate, voescă milă?
Spune și'li voi da ce cei.
Daca sufletu'li poftesce
La ospetă-mi strălucită
Stă aci, te veselescă.
Ceasuri bune mi-a găsită!

— Se iaă parte la serbare,
Impărate? Cine? Eu?

Cându suntă plină de 'ntristare,
Si suspină în peptul meu!
Voii petreceti, ce vă pasă,
De poporul ce 'njugați,
Căruți smulgeți totu din casă
Setea văstră să 'mpăcați!

Noi cu lacrami, cu sudore,
Diua 'n câmpuri asud amău
Pe arșiță, pe ninsore
Numai ca să vă 'mbușămău
Noi muncimă ca s'avemă hrana,
Déră aî noștri bănișori
Tu ni-i strângă și faci pomană
Cu acești linguisitori.

Mă poftescă se fiu părtașe
La cinare cu aî tei,
La zlașetu'li care 'ngrăse
Asta hăită de calăi,
Cându părintele meu pieră,
Sugrumată de alătău sbiră
Care totă diua 'i cere
Indecită și 'nsutită biru'!

Suveranul o privesce
C'unu disprețu' împărătescă
Si cu-asprime iu vorbesce :
«Facă ce voiă, căci stăpânescă.
Indrăsnătă, — vii a cere
Socotelă la cei mari,
Cându tu ești pentru placere,
Nu a spune vorbe tară!

— Blestemătă să fiu, păgâne,
De întregul tău popor;
Să n'ai casă, să n'ai pâne,
Si să moră ca cerșetoru'!
Eără la fiu-acelor care
Alătioru sănge tu ați sugă,
Fiiu tei, spre rușinare,
Intr'o di s'ajungă slugă!»

Apoi fata se pornește
La ferestră dându semnală,
Si tiranul amușescă
Asteptându ceva fatală.
Eră poporul ce gemuse
Chinuită de miile de ani,
Repedindu-se, distruse
Cuibul vechilor tirani.

(Telegraful) Vintilă.

PRESIUNEA

Presiunea de Sambătă, 14 Augustă, a publicat o revistă politică, atât de patetică, jalnică, comică, bufă și vrednică de ris și de plâns, în cătu seriositatea jurnalului nostru ne impune datoria dă o reproduce.

Eacă-o :

«Românil revine asupra cestiunii procesului de presă intentat diarului *Poporul*. Nu ne mirăm de locu de acăsta. Școala d-lui Rosetti are de a apăra principiu oru unde 'l va găsi atacată de noi. Am respuns ieri *Alegatorul Liber*, numind pe colaboratorii săi infumurați și încăpăținați; dér astă-dăi, convingându-ne de suficiență dicătoriei noastre ciocoiască că : *mâna care nu poți să o musci sărută*, lingurismu după obiceiul gascăi noastre declarând că : *acolo suntă inteligențe care rationedă și inimi care sciș să simtă românesce, iar nu nemțesse ca ale noastre*.

«Avemă insă unu lucru de mărturisită aici. Voimă a incredință pe toti, *urbi et orbi* (adică pe orbi și pe órbe!!!) că guvernul compus din dd. *Lascărache-Caracangea, Baron-Bădărănescu, Principele-Pesmet, Ghinăralul-de-Pleognite, Lichia-de-vară, Muierilă-Pensionărescu*, și... pe d'asupra ca fuiorul popi, nenorcițul *Făcălețu*, care să a facut victimă năstră fără stirea la D-deu, plus *Bizadea-Irod-Împăratu*, este decisă a face cu toti ceia ce a facută cu d-lui Nasarabescu, ori de căte ori voru cuteza să 'lă imiteze. Ca publicisti, noi nu stim multe : ori scriu tôte jurnalele ca noi unguresc și nemțesc, ori de unde nu... la Văcărescă! Scurtă.

«Dacă ar fi alt-fel, adică noi să mințim și ele să spună adverul în totă goliciunea, cându am

putea se mai speră că *moravurile* publice se vo indrepta? La sfântul astăptă? D'apoi, atunci atâtea sacrificiuri patriotice ce am făcută în timpu de cinci ani, jucând pene și pe frângie ca cei mai caraghiost clovnă și repetând la intervale dese comedie jalnică a gheșeturilor și ciomegelor, vor trebui să remână fără nici o înriurire asupra moralităței sociale? Déră naivă ce sunteți! (testualu) Déră roșii ce sunteți, fără să fi versat nici-o-data în viață văstră sânge ca noi, uitat' ați voi sîrguința ce ne-amă datu noi, cetătenii-baroni, liberali conservatori-votatori-ciorditor, ca se formănu *educația cetățenescă a poporului* puind ciomegele să le moie osele și să le sece săngele că avându mai puținu se fie mai accesibili de educaționea noastră? Dér uîtatați voi acele eroice expediții electorale mai sălbaticice de cătu reșeclul Troie! Uitat' ați *moralitatea* funcționarilor nostri de la prefectu pénă la vătăselu? Naivă și Chineză ce sunteți!!! (refrenu). Déca n'am fi severă și îndrăsneță cu acăsta tără pe care o insultăm în fie-care di, ce ar fi de noi? Cumă vomă pută se introducemă în silnul societăței imoralitatea și depravarea, déca nu incuragiând și protegând totu ce este imoral și infectă? Cumă vomă înălătura ideile sănătoșe și virtuțile care distingă pe poporele libere, déca vomă lăsa ca cel ce le iubesc să le susție la lumina dilei? Dér naivă și încăpăținătă ce sunteți! (exclamație de profundă indignare) nu știți voi că lumina o urimă mai multă de cătu pe ucigălu crucea?

«Nu! nu! nu! de patru-deci-si-cinci de ori nu! déca ne iubimă chivernisile ce Dumnezeu știe cătu ne-amă bălabanită pénă se punemă ghiara pe ele; déca voimă să stămă în veci-vecilor la stupul cu mire ce ne-amă creată, și să 'lă sugemă și să 'lă storcemu și să 'lă sucimă și să 'lă invărtimă pénă n'o mai avé nimică în elu; déca aspirăm să facemă din acestu poporă unu poporă ilotu, desbrăcatu de avere ca și de conștiință, ca și de moralitate, trebuie să vîrsămă veninulă injurie și lanțul persecuțiunii peste toți căță nu se închină ca noi Tatălui de la Berlină, Fiului de colo, și sfântului duh din caldărășa Popi din Spirea, acum și pururea și în veci vecilor! Aminu!!!»

V O R B E

Se susține că s'ar fi tipărit și distribuită pe ici și colo uă *Bucovnă-Moldovenescă* după pofta inimii *Răposatulă-Dumnelu*. N'amă ceteită acăsta posnă pentru că n'am datu cu mâna de ea, dér ni s'affirmă că ea ar fi tratându despre *Vaterland*, despre *Dumnelu* și... despre ose și ciolane! Se mai dice că d-lui Lascărision sin Caracangea ar fi *ordonarisi* un *perchisition* la una din tipografii unde, grație abilităței scotocitorilor, s'o *travarisi*... tușă de ogarı!

* * *

După noulă calendaru politicu, escelenția sea principale Dumitrana ot Beizade, să schimbată numele, — după cum anunță și prin *Pressiunea*, — în.... *Irod-Împărat*!

* * *

Pressiunea de la 14 Augustă, începe o corespondință a sea astă-felu :

«*Sinaia, 11 Augustă*. Ieră Dumineca la 10 ale curente a avut loc una din cele remoniile cele mai frumose și mai mărețe «ce au vîzut acești munți și păduinile lor seculare.»

Mați nainte ceremoniile, ori cum erau, le vedea miile de cetăteni și cetăteni române. Acumă enșe, de cându a cădută uă

plăie de fericiri pe capetele noastre, «ceremoniile cele mai frumose și mai mărețe,» cum dice *Pressiunea, le vede «munți și pădurile lor seculare!»*

Avisu celoru cu musca pe căciula!

* * *

Tata Kaiser-Boliac, a făcut o excursiune archeologică, și se susține că cu acăstă ocazie a descoperit prin munți *Celmaua preistorică* a lui Zvezec-Bey, care a viețuit în epoca de piatră cându-se amesteca pilaful cu făcălețul de fer!

Afară de acăstă importantisimă descovere, — o nouă isbândă pentru santa numismatică, — Tata Kaiser, admirându-costumele naționale ale angelilor din localitate, lucrare cu firu și arnică pe celu mai finu boranicu, *strevedu* timpii vechi, de o-diniără; și atunci induioșatul se dice că ar fi esclamatu ca Ioniță al Catrini!

— Ce? ce? nu suntu și eu cruce de voinicu? Dér... în loc de gracit... bobîrnace!

Troncanel.

VARIETĂȚI

O istorie însărcinată. — Unu omu se suise pe grilajul unui podu ca să se arunce în apă, când d'o dată fu apucat de brațele vânose ale unui trecătoru, și întrebătă de cauza sinuciderei sale, respunse: «— O căsătorie nefericita! — Așa! ’l intrerupse cel-lalt, inteleagă: infidelă. — Nu, nu: urmă cel scăpat, mi-a fostu incă prea fidelă. Dară ascultă ce voi să zic, și spune dacă ar putea unu asemenea lucru să intre în capul cui-va și dacă ar mai putea trăi. Soția mea a fostu vă uvră și avea o fată de 18 ani. Acăstă fată placu tatălui meu, care, ca văduv traia la mine. Elu o luă de soție și așa devine ginerile meu, iar fata vitrigă devine nora și mama mea. Ce-va mai curiosu. Când soția mea născu un băiatu, băiatul era fiul meu, cununatul tatălui meu și tot-de-odată, ca fratele mamei mele vitrigă, fu unchiul meu. Acăstă mamă vitrigă, care ca sora unchiului era cununată mea, născu soțiu său unu fiu, care tot-de-odată nu numai că era fratele meu, ba incă și fiul meu. Soția mea era soacra mea, căci nevasta tatului meu era fia sa; eu eramu bărbatul soției mele și ei, strenepotii mei...

— «De tulu, destulu! — strigă ascultătorul încremenit d'o asemenea istorie spăimântatoare, — de acăstă trebuie să inebunească și celu mă tare de cap. Apoi după grilajul de unde scăpase pe cel-lalt, se aruncă singură în apă.

* * *

Să nu se mai întâmpăle. Un negustor bogat din Hamburg, care era foarte esactă în orele de birou, pretinse totu aceeași esactitate de la personalul său ori o scuză convenabilă. El însă și făcu-se obicei, după ce asculta pretestele de întârziere, dă respunde cu stereotipul: Bine, bine să nu se mai întâmpăle. Intr-o zi apără casierul o oară mai târziu. La intrarea sa negustorul ’l întrebă indată fără a ridica ochii după registre, că un de a întârziat. «Seuzați, respunse casierul, familia mea să imulțită astă-noapte.

— «Bine, bine! — zise negustorul, socotindu-inainte, nu trebuie să se mai întâmpăle.

(Curierul de Iași)

* * *

Un soldat de subu Napoleon I avându-unu procesu la tribunalu și neputându căpăta unu avocat, merge direct la impăratul și espuindu-i imprejurările ilu roagă se-i pledeze procesul.

Impăratul, sună, și ordonă unui șambelanu care se presentassă ca se prooure de urgentă un avocat soldatul.

— Sire! zisse soldatul, când la bătăea de la Austerlitz vă era corona în pericolu, eu n'au substituit pe nimeni în locul meu!....

— Ai dreptate, respunse impăratul, și merse la persoană de pledă procesul bietului soldat, care fiindu-nu tocmai dreptu il perdu. — Soldatul însă n'au nici o pagubă, căci fu indestitutu din propria cassetă a impăratului.

* *

Pe malul Prutului la Ungheni, multe dame se desbrăcase și intrase în apă, numai una singură din eședea pe malu învelită într'unu cearșafu. — Scoateți cearșaful după tine și vino în apă cu noi. — Mi-e rușine! — Proast'o intre femei? — Vezi bine, o! dacă aș fi intre bărbați, puțin mi-arău păsa. — (Perdafulă)

MARE PRICOPSÉLA

COMUNA BUCURESCI

De unde atata mare pricopséla pe comună, nevoru întreba lectorii noștri, și cine a putut'o descoperi?

Cine așă descoperi? Indräcițil de gazetari. De unde? hm! d'apoi na-rele capu alu marelu primar de ce stă ore intre umeriș lui ca dovlécu pe curpenu? nu este elu ore care a infrumusețat orașul cu murdărie, precum pote vedea oră-cine strada Herstrău și Clementă și altele multe; care a indecătu taxele din care nu se vădă de cât gropi pe strade; care așă făcut unu colosalu impramut pentru a pava stradale pe la proprietățile săle și ale amicilor săi; care ne-a făcut să luămă astă iarnă carnea cu 1 — 50 ocauă; și care drept resplată a acestor sacrificii este candidat al ordinii în colegiul al treilea de Ilfov, de și mai suntu încă săse aleși și cinci numiți, pentru care cetățenii votatori vor ridica mănele și votul pe spinarea urnei? Nu este totu acestu mare geniu în administrație și finance, care a prelevat două decimi, nu din bani adunați pentru fiscul, după cum prescrie legea de perceptie — ci din pungile contribuabilitelor, spre a nu se ingreuea prea multu? și acumul la urma urmei, ca să pótă umplea cu vîrfu casa comunale, n'a pusă la biru și pe gazete, trecându-le ca marfă care se vinde? Așa e cându cineva are a face totu cu vînduță. Crede că totul e de vîndare!

Ghimpelu nu i s'a lasat unu avertismențu ca să plătească 3 lei pe anu pentru titlul său ce 'l are d'asupra ușei administrației?

Ei, spanetă, mă rogă, cu putea trece prin capu nă așă ingeniösă idee, că cu acăstă taxă are să se pricopsescă comuna numai în côte-va dile? 20 de diare în Bucuresci côte 3 franci umple casa fără fundu a comunei, trecându totu o dată peste lege ne observată de legiști său de legiuitor? Negreșită totu lui!

N'a făcut cel mai mare serviciu societății căciniș de lucsă care umple casele ciocoiești să fie scutiți de tacse, fiind că după cum dice d. primar păzescă casele locuitorilor? Dar, cai D-nelor de lucsă care sfărăma pavagiul plătit de pietoni! nu e bine ca să se scutescă, pentru că imbunătățește rasa animalelor comunale.

Că pentru căciuile numite cafe-șantante, să plătescă numai o minimă taxă, fiind că acăstă nouă scolă aduce mare folos conrupend societatea și tămpind spiritul publicu, prin desnațările ce se producă de streini, lepădați chiar de ai lor. Aci prostituatele își arătă talentul și spiritul, și cei pe care îl pote seduce aplaudă cu frenesie. Scólele conruptiunii, depravatiuni și prostituatiuni, merg repede fără nici o barieră, conduse chiar de uci ce își daă aerul de Români din nenorocire, pentru că primarul se ocupă de petrecerile săle particolare și de taxe asupra diarelor. Ce-i pasă Zamfirichii de societățile plătesc și care nu mai are unde să-și scotă capul pentru a respira puțin aer, și a se mai distra. Singurul locu unde familiile mai pot respira puțin aer necopăsit de grămadă prostitute este sóséua, dară aci nu poate totă lumea să mérge, căci trebuie așă scutura punga pentru trăsuri. La Rașca? Aci nu așă fost de cât côte-va seră și atâta tot.

Tacse, tacse, pe gazete, ele sunt vinovate mai ales cele din opoziție; căci prin ele lumea se distreasă, petrece și se moralisează, și apoi ele critică prostitute după Trotuare și Boulevard, pe unde familiile oneste nu se pot străcura din cauza unor stricări ce par a nu avea altă ocupătione de cătă a face spirit de stradă și scandalu.

Éta dară marele intre miei primari de unde și cu ce o să umple casa primăriei, capu nu glumă!

CORESPONDENTIA PARTICULARA A «GHIMPELUI»

Tecuciū,

Domnule Redactoru,

Sciță cu cătă greutate și bătaie de capu s'a scosu și datu în judecată marele Calemgiu, Sion, din postul de prefectu, protejatul de căi de o séma cu el, mulțumită și chirioșie din Bucuresci care fi scutura punga din cându în cându, precum scutura și elu pe a judeului. Instrucțiunea, bună rea, se facu. Camera de punere sub acusare, dică, găsi că este casu de urmărire și ordonă depunerea ciordășulu de oraș. Dar ial de unde nu e. Uite popa nu e popa. Se dice că aru fi ascunsu într'unu cotețu de găină alu conulu Mascarahe, precumă a statu și vestitul Manolescu, fost perceptore totu la acestu beslégă la moșie. Boerul și totu boeru, elu stie să-și menageze ómenii casii, mai alesu cându și să'l serve. D. Sion, ca omu de statu ca și conulu Mascarahe, așteptă pénă se va face agurida miere, și de sigură il vomă vedea trecută la altu județu, ca și pe D. Vîntură punga, de la Dorohoiu, la Huși, și de la Huși la Roman. Mai sciță érășă că pe Sionache la înlo, cuitu Rosetachis, dară lucrul draculu intă, se vede, în casa popi, căci și pe acestu om cu posunare adânci l'a mazilită de căte-va dile și l'a înlocuită cu o bacacea ce se numește Vasilică Ursulache său moșu ursache, ce de multă făcea parte din Museul Districtului — așa că lumea de aici îl privea ca o antichitate; așteptăm să-l vedem ce'l plătește devla. Fi-va ca cei alii? scutura și-va rugina și molile, pună și-va străje gurei și ușe de îngrădire împrejurul buzelor sau punge sale! Nu anticipăm, vomă vedea.

Apropo de Rosetachis. Cauza mazilirei lui se zice că aru fi cam în acestu modu.

D. Lichea-Varos, făcându inspecțiuni în mai multe Districte, a venit să inspecteze și arsul și urgisitul nostru județu. Așă mersu cum așă mersu lucrurile prin prefectură, déră o afurisită de buturugă din comuna Stănișoșii care au fost pârjoliti, și la aici pârjoliti li se trimisese ajutore bănești prin prefectură, cu condițiunea ca Rusetachis să-i împărtă locuitorilor pârjoliti, i-a fost greu, se vede, și astfel se dice că i-ar fi fost mai ușure a-i împărți cu sub-prefectul, care fapt cădend ca o buturugă în drumul inspectorului se 'mpedică de ea, și ceru destituirea coconaștilui nostru. Te asigură că, acestea sunt numai scorinturi ce se grămadesc pe cinstița față a bietului om al ordinei.

Incă un cabaslăci și voi termina.

Se dice că, în séra de 12 ale corentei, D. Primar al urbei, de multă dragoste ce are pe D. Nicolau, care se vede tot din dragoste ar fi greșit asupra D-lui primar criticându-i lucrările sale, care de sigură că nu se vor uita, ca și popa Tache de veselă memorie. Dîse că primarul din multă dragoste către D. Nicolau, a voită să-l îmbrățizeze, déră că i-a scăpat brațele pe dupe gât și astfel în locu de îmbrățișare, a priimit o bună gratulală. Acăstă, iarăși se dice că ar fi spus o chiar D. Nicolau, la nisec amici ai săi în otelul Dacia.

Acesta puține fapte credându-le destul de umoristice pentru regimul de aici, cred că ar fi bine să le cunoșcă publicul prin intermediarea diarului D-stră. Fie care însă e liber să nu le crede precum nu le crede nici eu, până le vor arăta cei în drept, de sunt său nu adevărate.

S'audim de bine, dacă mai este timpă.

Tecucescu.

REDACTIUNE

După mai multe apeluri făcute, atât în colonele Ghimpelu cătă și prin scrisori particulare, simple și recomandate și chiar cu retur, adresate persoanele ce datoră redactiunei, și în urma unei tăceri mormântale din partea D-lor, ne-am putut forma o convicțiune fermă, de rea a D-lor voine să de a nu și achita datoria, vrându să beneficieze de dreptul și munca altora. În față a-cestui mare patriotismu prea conservatoru, ne vedem puși în neplăcuta poziție de a redeschide catastihul Dracului, în care se glorifică cărcotașii și răii de plată, ne exceptându-se nimeni, dându-se și măie pe la nasu or de căte ori ni se va prezenta ocazie.

Totu de odată, ne simțim datoră și arăta viile noastre mulțumiri persoanelor ce au bine-votu a se grăbi de a ne răspunde, achitându-și sumele ce datoreau.

BIBLIOGRAFIE

A apărutu de sub pressă în editura Librăriei G. K. K. din Ploiești:

Extractu din Istoria Românilor, ediția II-a, de B. Dragomescu.

Aritmetica elementară, ediția III-a, de N. Crapceanu.

Stilu epistolariu, de I. Romanescu.

Să afli de vîndare la tôte librăriile.

Jucăria dintre Herzegovina și Turci, și dragostea amicilor lorū, dar nu le pôte eșî la vopsea !
Unul dice Mojnă, altul Olmazú, și altul că nu este timpul, iar cei alți vor s'o ia la ochi și focu.
Cine ore va profita?